

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2306/2023-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Nataliji Horvatić, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Zagreb, Mihanovićeva 3, protiv I. tuženika HŽ INFRASTRUKTURA d.o.o. za upravljanje, održavanje i izgradnju željezničke infrastrukture, OIB: 39901919995, Zagreb, Mihanovićeva ulica 12, II. tuženika HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o. za prijevoz putnika, OIB: 80572192786, Zagreb, Strojarska cesta 11 i III. tuženika HŽ CARGO d.o.o. za prijevoz tereta, OIB: 08720210702, Zagreb, Vjekoslava Heinzela 51, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 2. rujna 2026. godine, u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 7. listopada 2026. godine

presudio je

Nalaže se I. tuženiku HŽ INFRASTRUKTURA d.o.o. za upravljanje, održavanje i izgradnju željezničke infrastrukture, OIB: 39901919995, II. tuženiku HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o. za prijevoz putnika, OIB: 80572192786 i III. tuženiku HŽ CARGO d.o.o. za prijevoz tereta, OIB: 08720210702, solidarno isplatiti tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, iznos od 12.448,44 eura (dvanaesttisućačetristočetdesetosam eura i četrdesetčetiri centi) sa zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2022. pa do isplate, do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je osiguranik tužitelja Krešo Zebec ozlijeđen u prometnoj nezgodi dana 13. travnja 1987., kao putnik u autobusu, na nezaštićenom pružnom prijelazu, bez uređaja za zatvaranje prometa i uređaja za davanje znakova kojima se najavljuje približavanje vlaka, a isto je priznato kao ozljeda na radu. Za prometnu nesreću vođen je kazneni postupak protiv vozača autobusa pred Općinskim sudom u Zagrebu pod brojem K-280/87, dok su se u odnosu na vlakovođu i njegovog pomoćnika vodili postupci jer su vlakom upravljali pod utjecajem alkohola te prekršajni postupak, kao i interni disciplinski postupak od strane pravnog prednika tuženika. Kao posljedica štetnog događaja osiguraniku tužitelja priznato je pravo na invalidsku mirovinu rješenjem IN-626615 od 7. travnja 1989. zbog gubitka sposobnosti za rad, a isplata koje mirovine za tužitelja predstavlja štetu sukladno čl. 161. Zakona o mirovinskom osiguranju. U ovoj parnici potražuje od tuženika nastalu štetu koja mu je nastala isplatom mirovina u razdoblju od 1. travnja 2020. do 31. listopada 2022. u iznosu od 12.448,44 eura. Ističe da je odštetnim zahtjevom od 2. studenog 2002. pozvao tuženike da mu štetu nadoknade mirnim putem, a što isti nisu učinili.

Nadalje, navodi da je šteta nastala u kretanju autobusa i vlaka odnosno dvaju opasnih stvari, stoga temeljem odredbe čl. 1063. ZOO-a predmetna šteta potječe od tih stvari pa je za istu odgovoran njezin vlasnik sukladno čl. 1064. ZOO-a. Odgovornost tuženika nadalje proizlazi iz odredbe čl. 1069. ZOO-a. U prilog solidarne odgovornosti govori Ugovor o pretvorbi dionica te izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Croatiatransa, iz čega nadalje proizlazi da su tuženici u obvezi snositi štetu nastalu tužitelju s osnova štetnog događaja iz 1987. godine s osnova regresnih tužbi radi isplaćenih mirovina.

Slijedom navedenog potražuje od tuženika solidarnu isplatu iznosa od 12.448,44 eura sa zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2022. do isplate.

2. II. tuženik HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o. za prijevoz putnika u odgovoru na tužbu osporava u cijelosti tužbeni zahtjev kako po osnovi tako i po visini te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, za predmetni štetni događaj isključivo je odgovoran vozač autobusa „Zagrebački transporti“, pravnog prednika Croatiatrans Zlatar, jer je počinio kazneno djelo protiv sigurnosti javnog prometa što je utvrđeno pravomoćnom presudom Okružnog suda u Zagrebu, krivični odjel, poslovni broj: K-280/27. Vlasnik predmetnog autobusa, opasne stvari kojim je počinjena šteta, je bio RO Zagrebački transport čiji je pravni slijednik bio Croatiatrans Zlatar, a ne prednik tuženika. Tužitelj nije ničim dokazao svoje tužbene navode o odgovornosti tuženika za predmetnu nezgodu, niti je odgovornost tuženika utvrđena pravomoćnom presudom, a presude na koje se tužitelj poziva uz tužbu ne utvrđuju postojanje tužiteljevog nekog prava odnosno pravnog odnosa, već su iste isključivo kondemnatornog karaktera. Stoga ne postoji odgovornost II-tuženika za štetu koju je pretrpio osiguranik tužitelja u predmetnom štetnom događaju.

Neosnovano je pozivanje tužitelja kako na čl. 1063. i 1064., tako i na čl. 1069. Zakona o obveznim odnosima, budući ne postoji solidarna odgovornost II. tuženika za predmetni štetni događaj. Šteta je nastala isključivo radnjom treće osobe, vozača autobusa, što je i utvrđeno naprijed navedenom pravomoćnom kaznenom presudom. Slijedom navedenog, evidentno je da II. tuženik, primjenom čl. 1067. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (tada čl. 177. st.2. ZOO-a) koji propisuje da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, ne može biti odgovoran za predmetni štetni događaj. Nadalje, potpuno su

neutemeljeni navodi tužitelja o postojanju solidarne odgovornosti II. tuženika temeljem čl. 1069. Zakona o obveznim odnosima (tada čl. 178. ZOO). Naime, u konkretnom slučaju ne radi se o sudaru motornih vozila budući je vlak, kao i druga vozila koja se kreću po tračnicama, zakonom izuzet iz kategorije motornih vozila.

Slijedom navedenog predlaže odbiti tužiteljev zahtjev u cijelosti.

3. U odgovoru na tužbu I. tuženik HŽ INFRASTRUKTURA d.o.o. za upravljanje, održavanje i izgradnju željezničke infrastrukture osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te osporava da bi isti predstavljao odgovornu pravnu osobu iz čl. 162. ZMO-a obzirom da nije utvrđena njegova odgovornost za nastanak štetnog događaja, odnosno njegovog pravnog prednika. Budući da ne postoji odgovornost tuženika odnosno da ista nije dokazana, time ne postoji niti obveza isplate naknade invalidske mirovine tužiteljevom osiguraniku. Također osporava da je dokazano pravno sljedništvo. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. III. tuženik HŽ CARGO d.o.o. za prijevoz tereta u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te se istom protivi po osnovi i visini. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, da odgovornost istog nije utvrđena niti u jednom sudskom postupku. Navodi da tužitelj nije pružio niti jedan dokaz njegove odgovornosti za predmetnu nezgodu, a za koju tvrdi da je uzrok invalidnosti osiguranika tužitelja. Osporava i solidarnu odgovornost. Također osporava tvrdnje tužitelja da se radi o sudaru motornih vozila s obzirom da je vlak kao i ostala vozila, koja se kreću po tračnicama, zakonom izuzet iz kategorije motornih vozila. Navodi i da bi tužitelj imao eventualno pravo samo na naknadu stvarno nastale štete, odnosno razmjernog iznosa mirovine. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

5. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u isprave koje prileže spisu i to: preslik izjave osiguranika (l. 6.-7. spisa), presude Okružnog suda u Zagrebu poslovni broj K-580/87 od 29. rujna 1987. (l. 8.-27. spisa), zapisnika od 21. svibnja 1987. iz spisa poslovni broj K-280/87 (l. 28.-33. spisa), rješenje Samoupravne interesne zajednice mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske broj IN-6266/15 od 7. travnja 1989. (l. 34.-37. spisa), prijava o ozljedi na radu (l. 38.-41. spisa), Nalaz i mišljenje od 7. ožujka 1989. (l. 42.-45. spisa), presudu Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8807/25 od 12. rujna 1996. (l. 46.-47. spisa), presudu Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj P-3659/96 od 16. lipnja 1996. (l. 48.-51. spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu poslovni broj P-620/14 od 30. siječnja 2015. (l. 52.-57. spisa), presudu Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-2248/18 od 25. srpnja 2017. (l. 58.-67. spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-892/16 od 28. ožujka 2018. (l. 68.-75. spisa), presudu Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-2735/18 od 17. rujna 2019. (l. 76.-79. spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2887/20 od 28. veljače 2022. (l. 80.-85. spisa), obračun (l. 86. spisa), ispis iz banke podataka doznacenih mirovinskih primanja (l. 87.-107. spisa), odštetni zahtjev od 2. studenog 2022. sa povratnicama (l. 108.-109. spisa), Ugovora o pretvorbi potraživanja u dionice iz lipnja 1992. (l. 110.-111. spisa), izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije iz listopada 2002. (l. 112.-121. spisa), zapisnika od 19. prosinca 1993. i od 27. siječnja 1994. iz predmeta poslovni broj P-18679/90 (l. 122.-125. spisa), presuda Općinskog suda u Zlataru poslovni broj P-425/04 od 8. studenog 2004. (l. 126.-129. spisa), presuda Županijskog suda u Zlataru poslovni broj GŽ-79/05 od 10. siječnja 2007. (l. 130.-133. spisa), presudu Županijskog suda u Bjelovaru od 12. studenog 2015. (l. 134.-145. spisa), presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-x 974/2016 od 09. lipnja 2020.g., presuda Županijskog suda u Zagrebu broj: GŽ-539/16 od 08. siječnja 2019., presuda Županijskog suda u

Zagrebu broj: Gžn-1329/14 od 16. prosinca 2014., presuda Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-119/16 od 13. lipnja 2018., presuda OGSZG broj: P-382/16 i Rješenje VSRH broj: Rev-x 574/18 od 30. studenoga 2022. (l. 153.-183. spisa), rješenje VSRH-a poslovni broj Rev 559/22 od 14. lipnja 2022. (l. 237.-251. spisa), presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda RH-a poslovni broj PŽ-5095/22 od 26. srpnja 2023. (l. 255.-26. spisa).

6. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP-a), sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan.

7. U ovom predmetu između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, no sporna je pasivna legitimacija tuženika, odgovornost tuženika, kao i osnov i visina tužbenog zahtjeva.

8. U odnosu na navode tuženika o nepostojanju solidarne odgovornosti tuženika, valja napomenuti da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl. 4. st. 1. i čl. 31. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 59/96) prema kojoj je "vozilo" svako prijevozno sredstvo namijenjeno za kretanje po cesti, budući da se štetni događaj zbio dana 13. travnja 1987., a pročišćeni tekst Zakona o sigurnosti prometa na cestama, koji obuhvaća Zakon o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 84/92) te njegove izmjene i dopune objavljene u "Narodnim novinama" broj 5/93, 6/93, 26/93, 29/94, 43/96, 46/96 i 54/96 u kojima je naznačeno vrijeme njihova stupanja na snagu i početka primjene, objavljen je u "Narodnim novinama" broj 59/96. Navedeni Zakoni se ne primjenjuju retroaktivno, te da je takvo pravno shvaćanje izraženo u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Revt-198/18 od 26. travnja 2022. i Revt-267/18 od 17. svibnja 2022..

9. U konkretnom slučaju radi o šteti koju trpi treća osoba, odnosno tužitelj, zbog nezgode izazvane motornim vozilom u pokretu budući da je nesporno da su u prometnoj nezgodi u kojoj je tužiteljev osiguranik zadobio predmetnu ozljedu na radu sudjelovali vlak u vlasništvu prednika tuženika i autobus u vlasništvu društva Croatiatrans d.d. iz Zlatara. Dakle, ovlaštenje za naknadu štete tužitelja proizlazi iz odredbe čl. 162. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18 i 115/18, dalje: ZOMO), a odgovornost tuženika proizlazi iz odredbi čl. 1069. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05. i 41/08., dalje: ZOO-a) budući da se, sukladno čl. 1068. st. 1. ZOO-a, vlak smatra motornim vozilom. Nadalje, okolnost da je vozač autobusa društva Croatiatrans d.d., Zlatar pravomoćno proglašen krivim za predmetnu prometnu nezgodu presudom Okružnog suda u Zagrebu poslovni broj K-280/87 od 29. rujna 1987. ne oslobađa tuženike, kao pravne slijednike vlasnika vlaka (opasne stvari), odgovornosti za štetu budući da se osoba kojom se vlasnik poslužio pri uporabi stvari ne smatra trećom osobom (čl. 1067. st. 5. ZOO-a). Ta okolnost je od utjecaja tek za rješavanje međusobnih regresnih potraživanja sudionika nesreće za što je potrebno utvrditi stupanj krivnje pojedinog sudionika (čl. 1109. ZOO-a), pa su u tom smislu Ugovorom o pretvorbi potraživanja u dionice prednik tuženika i društvo Croatiatrans d.d. iz lipnja 1992. ugovorile da prednik tuženika ima prema društvu Croatiatrans d.d. potraživanje u iznosu od 1.500.000,00 DEM temeljem regresnih prava u vezi prometne nesreće od 13. travnja 1987. Dakle, svjesni da sukladno Zakonu za štetu koja nastane trećima odgovaraju solidarno, sudionici nesreće Ugovorom su uredili pitanje međusobnih regresnih prava, upravo imajući u vidu

činjenicu da je za nesreću kazнено osuđen vozač autobusa društva Croatiatrans d.d.

10. Pored toga, na temelju čl. 3. Zakona o podjeli trgovačkog društva HŽ - Hrvatske željeznice d.o.o. (Narodne novine broj 153/2005) 30. kolovoza 2006., razdvajanjem trgovačkog društva HŽ Hrvatske željeznice d.o.o. nastala su četiri nova društva, i to HŽ Putnički prijevoz d.o.o., HŽ Cargo d.o.o., HŽ Vuča vlakova d.o.o. i HŽ Infrastruktura d.o.o. Isto tako, čl. 7. st. 2. istog zakona navedena trgovačka društva određena su kao pravni sljednici trgovačkog društva HŽ – Hrvatske željeznice d.o.o. u odnosu na preuzetu imovinu, prava i obveze.

Isto tako, Ugovorom o podjeli od 6. srpnja 2012. izvršena je podjela - razdvajanje s preuzimanjem društva HŽ Vuča vlakova d.o.o. i to prijenosom cjelokupne njegove imovine, prava i obveza na društva preuzimatelja HŽ Putnički prijevoz d.o.o. i HŽ Cargo d.o.o. S obzirom da je navedenim razdvajanjem, sukladno odredbi čl. 550 a, u vezi s odredbom čl. 466 st. 1. toč. 3. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93 34/99 i 118/03), društvo Vuča vlakova d.o.o. prestala postojati kao pravna osoba, to su trgovačka društva HŽ Putnički prijevoz d.o.o. i HŽ Cargo d.o.o. sukladno odredbama čl. 550a st. 6. i 7. ZTD postali sveopći pravni slijednici društva Vuča vlakova d.o.o..

Dakle, tada nastala nova društva HŽ Putnički prijevoz d.o.o., HŽ Cargo d.o.o., HŽ Vuča vlakova d.o.o. i HŽ Infrastruktura d.o.o. postala su pravni sljednici društva HŽ Hrvatskih željeznica d.d., jednako kao što su, daljnjim razdvajanjem društva HŽ Vuče vlakova d.o.o., prijenosom cjelokupne njegove imovine, prava i obveza na društva preuzimatelja, društva HŽ Putnički prijevoz d.o.o. i HŽ Cargo d.o.o. pravni sljednici društva HŽ Vuče vlakova d.o.o., a građanskopravni slijednici se ne mogu protiviti procesnoj sukcesiji.

11. Iz naprijed navedenog jasno proizlazi odgovornost tuženika za nastali štetni događaj.

12. Nadalje, odredbom čl. 161. ZOMO-a propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju (st. 1.). Naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu, 2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja, 3. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava (st. 2.).

13. Dakle, iz odredbe čl. 161. ZOMO-a proizlazi da su tuženici dužni naknaditi tužitelju stvarnu štetu koja predstavlja novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu, a iz obračuna isplaćene mirovine (l. 86. spisa) proizlazi da je tužitelj u spornom razdoblju (od 1. travnja 2020.- do 31. listopada 2022.) isplatio svom osiguraniku iznos od 12.448,44 eura, a koji obračun tuženici nisu osporavali tijekom postupka.

14. Naime, pri definiranju pojma stvarne štete valja uzeti u obzir odredbe čl. 1046. ZOO-a kojima je propisano da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

15. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je na 26. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova koja je održana dana 05. prosinca 2016. zauzeo pravno shvaćanje da HZMO ima pravo na naknadu stvarne štete od društava za osiguranje na osnovi isplaćene invalidske mirovine samo ako je iznos invalidske mirovine veći

od iznosa starosne mirovine koji bi isplaćivao svom osiguraniku da nije bilo štetnog događaja.

16. Slijedom navedenog, sud zaključuje da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan, slijedom čega su tuženici u skladu sa odredbom članka 161. st. 1. t. 2. ZOMO/13 dužni tužitelju naknaditi štetu koja mu je nastala isplatom invalidske mirovine u utuženom razdoblju u iznosu 12.448,44 eura, a kako je i odlučeno u izreci ove presude.

17. Odredbom članka 165. st. 3. ZOMO/13 propisano je da tužitelj ima pravo na zatezne kamate na iznos potraživanja na ime naknade štete u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu. Iz dostavnica priloženih u spis (l. 109. spisa), razvidno je da su tuženici dopis tužitelja kojim od istih potražuje naknadu štete zaprimili dana 7. i 8. studenog 2022., a tužitelj potražuje zatezne kamate od 25. studenog 2022. pa je u tom dijelu sud odlučio temeljem čl. 2. ZPP-a s obzirom da je diskrecijsko pravo tužitelja potraživati zatezne kamate od kasnijeg datuma nego što mu pripada, a sud nije ovlašten odlučivati izvan granica postavljenog tužbenog zahtjeva, dok je visinu stope zatezne kamate sud odredio na temelju odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; dalje: ZOO-a).

18. Odluka o zahtjevu za naknadu troškova postupka III. tuženika se temelji na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je tuženik u cijelosti izgubio spor čime je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu, 7. listopada 2026. godine

Sutkinja:
Natalija Horvatić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u četiri istovjetnih primjeraka u roku od 15 dana od dana objave presude.

DNA:

1. Tužitelju
2. I. Tuženiku
3. II. Tuženiku
4. III. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-45499**

Kontrolni broj: **00bda-d2ad8-1ef40**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.